

MĒBELNIEKS

VALMIERAS MĒBEĻU FABRIKAS ADMINISTRĀCIJAS PARTIJAS PVO UN FABRIKAS KOMITEJAS IZDEVUMS

1975. g. Nr. 1 (10)

LIETISKĀS MAKSĻAS KONKURSS

Mēbeļu fabrikas strādājošie brīvajā laikā nodarbojas ar dažādiem lietiskās mākslas veidiem.

Sevišķi populārs ir inkrustācijas veids - intarsija. Ar šo mākslas veidu nodarbojas vairāki desmiti fabrikas amatnieku. Tāpat tiek darināti arī citi veida suvenīri.

Lai popularizētu lietiskās mākslas veidus, arodbiedrības Valmieras ceha komiteja nolēmusi organizēt konkursu - intarsiju, foto darbu, kokgriezumu, adījumu, audumu, zīmējumu, salmu un sekņu izstrādājumu un citu suvenīru darinātājiem. Šis konkurss tiek organizēts par godu Valmieras mēbeļu fabrikas 15. gadu pastāvēšanas jubilejai.

Konkurss notiks 1975. gada 12. aprīlī, Valmieras rajona Kultūras nama telpās.

Konkursā var piedalīties visi fabrikā strādājošie ar saviem dar-

biem. Būtu vēlams, lai konkursā ņemtu dalību arī strādājošo bērni. Iesniedzot darbus, noteikti jānorāda, darba autora vārds un uzvārds, cehs, bērniem jāuzrāda vecums. Bez tam jānorāda arī darba nosaukums. Foto uzņēmumu izmērs 18 x 24 cm.

Katra lietiskās mākslas veida labāko darbu autoriem paredzamas balvas.

Darbi konkursam iesniedzami līdz 8. g. 15. martam Valmieras ceha komitejas priekšsēdētājam H. Timmermanim vai ceha komitejas prietāja vietnieci D. Vītiņai.

Pēc konkursa izvērtētos darbus autori varēs saņemt atpakaļ.

Konkursa rezultātus apspriēs komisija, sekojošā sastāvā - komisijas priekšsēdētāja I. Apolons, sekretāre A. Sergējeva, locekļi - J. Tančers, A. Rozītis, A. Briedis.

Skates komisija.

KOMENTĀRS

Labā, vajadzīga lieta! Sevi pārbaudīt, ar citu veikumu salīdzināt. Kopiespaldam jābūt interesantam. Sevišķi, ja piedalās arī mēbeļnieku bērni, kuru vietā nav ... pūlāju-

šies viņu tētiņi un māmiņas.

Nu ko - vēl var spodrināt un pulēt, adīt un tamborēt. Vēl var izgatavot to, ar ko vinnēt konkursā.

Daudz? Maz? Daudz maz?

Cik? Kaut cik?

Vai jūsu lūpu kaktiņi ir uz leju kā Vecajam mēnesim vai uz augšu kā Jaunajam?

Tad nu - vai jūs smejaties paši, vai jūs ir jākutina? Vai jūs esat spējīgi smieties bez lielajiem kurtinātājiem - Raikina, Oļega Popova, de Finessa, Caplina, Jefina, televīzijas pirts Frida vai Hugo Diega?

Kur?

Es nezinu. Varbūt sākt no bērnu dzimmes. Noorganizēt komisijas, kas pārbauda ne skapišu tīrību un kalorijas zupā, bet - cik bērni smejas. Un smejošākajiem dārzīgiem piešķirt Smieklu goda rakstus un Smieklu prēmijas.

Varbūt kādru daļa var pieņemt darbā, nepieņemt vai atļaut no darba, pārbaudot cilvēku smieklu spēju?

Varbūt cehs mocīties mokās ar darba grafikiem tāpēc, ka priekšnieks neprot smieties un padotie - neuzdrošinās?

Un vai jūs varat, protat vēl, neesat aizmiruši iziet leuku, iet pa ielu, iet pa meža taku, iet gar upmalu un pēkšņi iesmieties bez šķietama iemesla - aiz tā, ka uz ziedējusi kastīte, ka ar tālu spēku ledus plūst ezerā vai kučēns, muļķis, skrien tauriņam pakal?

Un atkal, un tomēr, un galu galā - par galdu. Par ģimenes galdu. Nu labi, pašt mums kopā neiznāk. Vai tad pasmieties kopā arī neiznāk? "Nakas nav nogurdinošāks par nejautru pātā", teica Turgeņevs. "Jaunais cilvēks, kas ne reizes nav raudājis, ir mežonis, bet vecais, kas vairs nesmejas, jau ir muļķis", teica kāds

cits gudrais.

Un atkal mums nav laika? Atkal jums nav laika savākt savu ģimeni kopā, izsmieties pēc sirds patīkšanas - par pasauli un pašiem par sevi? Varbūt tāpēc jaunie no šī galda aizbēguši, ka par maz pie tā smejas?

Tāpēc vēlreiz: cik jūs smejaties? Un kur? Un pie jūsu galda? Un vai viņi arī smejas? (Es, protams, nerunāju par plānprātīgā un histēriķu smiekliem, nedz arī par dzērāju smiekliem.)

Nevar pateikt "tev jātic!" "tev jāmīl!". Tā arī par smiekliem - nav kategoriska imperatīva.

Bet pārbaudīt smieklu mehānismu ir kultūras profilakses darbs. Katrā individuā atsevišķi smiešanās var būt tikai veselības pazīme, bet lielākās sabiedriskās kopās - tautā, valstī un cilvēcē - kosmiski smieklī ir kultūras pazīme. Smieklī - savācēji. Smieklī - saturētāji. Modinātāji, modinātāji un otrādi.

(no "Literatūras un Mākslas")

Smieklos ir vitamīni. Den zināms. Un vitamīni organismam nepieciešami. Sevīšķi tagad, ziemā.

Tāpēc piektdien, 14.februārī, Valmieras mājīgajā kafetīnā "Sports" mums ieradāsies republikā pazīstami humoristi un satīriķi.

V.Artevs, A.Kolbergs, J. Juzefs, M.Ezītis, J.Laganovskis, L.Pēlmanis, R.Luginska, A.Skaillis?

Būs!

Vairāki no viņiem. Un droši vien vēl kāds te neminēts.

Jo smieklos ir vitamīni.

A. Buks

Dziesma vieno un sauc

Valmieras mēbeļu fabrikas Rūjienas ceļa laudis 1974.gadā vairāk kā citus gadus pievērsās pašdarbībai, tajā pašā laikā organizējot brīvā laika izmantošanu. Jau 4. gadu pēc kārtas darbojas vīru vokālais ansamblis ar 5 ansambļa dalībniekiem, bet ar to mums vien likās par maz. Jau februāra mēnesī radās doma par orķestra nodibināšanu. Tādās reizēs ilgi domāt nedrīkst - keramies vērsim tūlīt pie rāgiem.

Tā nepilna mēneša laikā izveidojās "Lauku kapella", kuras sastāvā akordeons, bungas, cītars, basģitāra un 2 solisti.

Vairākkārt mēģinot, kapella sāka sniegt deju mūziku ar dziesmām gan pašu rīkotos sarīkojumos gan arī pilnētas kultūras namā, gan apkārtējos kolhozos. Uz šodienu jau, nepilna gada laikā, kapellas pūrā vairāk nekā 58 deju gabali. Spēlēts un dziedāts kādos 30 deju vakaros. Par cik skaitāties kā lauku kapella, tad mūsu repertuārā vairākums veco lauku mūzika un dziesmas. Neizpaliek arī jauno autoru darbi.

Kā jau viss dzīvē mainās un nestāv uz vietas, arī mūsu sastāvā mainās izmaiņas, taču jāpiemin, ka pirmie dalībnieki ir un paliek ABOLTIŅŠ Edgars kurš ir pats atsaucīgākais, kas gadā lai, instrumenti vienmēr būtu kārtībā, KAGAINIS Atis un šo rindu autors.

Jāpateicās fabrikas komitejai par to, ka deva mums pagājušā gada pavasarī iegādāties pastiprināšanas iekārtu - "MONO-25", jo bez tās mēs uz priekšu netiktu. Vienīgi kaut kā mums nelaimējās ar mikrofoniem, lai cik saudzīgi mēs ar tiem apgājāmies, no 4 komplektā esošiem mikrofoniem

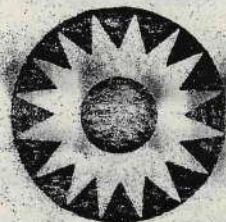
pēc kārtas atteicās darboties 3. Arī paši pastiprinātāji netur brūķi, tomēr ar tiem mēs esam tikuši pagaidām uz strīpas.

Uz šodienu mūs šī aparatūra nebūt vairs neapmierina, jo nevaram pilnībā pieslēgties pie tās, kā tas būtu vajadzīgs. Basģitārai vajadzētu atsevišķu pastiprinātāju un tumbu. Protams Valmiera mums atsvieda tos 3 nedarbojošos "ELEKTRONUS", kuri nav lietojami. Esam remontējuši uz vietas pie meistariem - bez pānākumiem, tā kā bez cerībām.

Tomēr cerības vienmēr laba lieta, un es nezinu, kā būtu, ja mēs lūgtu atkal fabrikas vadību atļaut mums iegādāties ko "gruntīgāku" tai kapellai, lai mēs tad varētu dot vēlā ar pilnu tvaiku.

A.Rozītis

Rūjienas ceļa kultorgs.

STRĀDAJAMĀS SESTDIENAS

1975. GADĀ .

18.	janvārī	8 stundas
22.	martā	8 stundas
17.	maijā	8 stundas
20.	septembrī	5 stundas
22.	novembrī	8 stundas
20.	decembrī	8 stundas

Šita, zēni, dzīvodami...

Kávās.
 Gulēja uz ielas.
 Traucēja sabiedrisko kārtību.
 Piedzēries brauca ar motociklu.
 Un tā 1974.gadā Valmieras interesantā, siltā, mājīgā, iecienītā atskurbtuve mēbeļniekiem sniegusi palīdzību 39 reizes, bez tam deviņi vīri maksājuši soda naudas, pieci strādājuši pilsētas leblekārtošanā un uzpošanā, pa 15 diennaktīm katrs.

Tāpat gada 52 nedēļās 53 pārkāpumi. Un šo mēbeļnieku "parādi" noslēdzis būvstrādnieks KOLOMENSKIS Aleksejs, traucējot sabiedrisko kārtību 24.decembrī.

Eh, nav cehā vairs daudz istu, jaustru zēnu! Omulīgais elektriķis RAVIŅŠ Tālivaldis jau daudzus mēnešus Olainē cenšas ieaudzināt sevi to jocīgo domu, ka špabis ir slikts, ka piedzērties nav smuki. Brašais traktorists ZACESTS Vladislavs izciet dzērumā godam nopelnīto cietumsodu. No mūsu uzņēmuma šķīrušies un strādā citur vēl vairāki atskurbtuves viesi.

Bet laikam jau nav pamata bēdāties, ka istu dzērāju skaitis būs jāiet uz citu uzņēmumu. Pietiek vēl pašiem.

Be' pēdējos mēnešos ceha jaunā vadība pret viņiem izturoties nežēlīgi: rāda "zibepos", atņem procentus. It kā nezinātu, ka špabis un

stiprie portvīni ir ne tikai burvīgākie dzērieni, bet ka tie maksā arī naudu.

A. Polša.

ANDRIS BRIEDIS
 KĒCERĪGAS DOMAS

- Dzimstība jau tā neliela. Bet dažam par dzimstības palielināšanu vēl jāmaksā alimenti. Kur te loģike?!
- Kur tās nevainīgas meitenes paliek? Man piemēram, tikai piecas nevainīgas gadījušās. Trešo sievu ieskaitot.
- Agrāk bieži vien precējās pavēlu. Tagad precas agri. Lai visas reizes naspētu.
- Agrāk braucēja gandrīz vienmēr bija gudrāks par savu braucamo zirgu. Tagad bieži vien "Zigulis" sudrāks par savu vadītāju.
- Daudzi nespēj saprast, ka viņi nespēj saprast.
- Esot cilvēki, kuri lebrāt iet uz darbu. Neticami! Ja nu slēgt dienas!...
- Kultūra, higiēna un tamlīdzīgas lietas novedušas pie tā, ka dažu uti no blakts neatšķir.
- Līdz 1999.gadam viss skaidrs. Izstāde - 75, dziesmu festivāls - 78, motokross - 89, Rīga-99. Bet 2000. gadā? Izstāde-0... Tā kā neērti turpināt...
- Lai dabūtu blatu, tomēr ir jābūt blatam.
- Ja neesi par sevi pārliecināts - nezodz!